

предизвикват, или поне изглежда, че предизвикват, е безгранич, защото никой човек не знае колко точно знае. Ако всичко, което се тай у човека, бъде извадено от сън, малцина ще се окажат обикновените добре образовани европейци със среден житейски опит, чиято памет не е неизчерпаема енциклопедия и чийто интелект не е безгранич, а „да опознаеш себе си“, би означавало „да опознаеш Вселената“. Има хора, които без да могат да обяснят защо, често получават вдъхновение от тази сила, която интуитивно предсказва или гадае, но не разкрива механизма на този процес пред разума. Те поглеждат в нечии очи и нещо в погледа, тона, жестовете, държанието и обносите незабавно ражда твърдение или предсказание, което се оказва истина. След като сънят се разпорежда с милиони преживявания или образи, обхожда всичките със скоростта на светкавица и ги комбинира, отделя, сравнява и обобщава, и, така да се каже, като художник чудотворец надминава будния разсъдък в префинената измама, удивлява не това, колко често чуваме за възхитителни, магически, необясними чудеса, а по-скоро това, че те не се случват ежедневно или ежечасно. Като се замислим какви бихме могли да бъдем, ако можехме да управляеме себе си, да призоваваме необятното море от знания, бушуващо в мозъка на всеки един, четящ тези редове, да отчитаме всяка негова вълничка, всяка капка вода, всяка черупка, камъче, отломка от корабокрушение, стрък трева или зърнце пясък и наред с това да контролираме силите, които раждат приливите и бурите, тогава може би щяхме да разберем, че чудодейните сили, които се приписват на магьосниците от стари времена, са нищо в сравнение с онова, което притежаваме в себе си.

Страшно, мистериозно и ужасно е научаването на зашеметяващата истина, че всъщност всеки един от нас е магьосник, надарен с безгранична интелектуална сила, тоест със способността да познава и върши всички неща. В миналото хората са подозирали за съществуването на тази безгранична памет, на тази способност за проницателно изследване и съчетаване, но по всички земи и във всички времена между тях и истината е стояла идеята за обективното наличие на нещо